

Policija ubila tri gangeže, ki so hoteli odpeljati znanega gemblarja

Chicago, 18. junija. Morris Schecter, poznani gemblar v Chicagu, je dobil zahtevo od treh banditov, da jim plača do gotovega dne \$25,000 ali pa se bo znašel "v kleti." Schecter je zahtevo banditov skrivaj sporočil policiji, ki je odredila vse potrebno. Schecter se je podal na določeni dan v svoj gemblarski urad, dočim se je policija skrila v sosednji sobi. Popoldne so prišli v urad štirje banditi, ki so zahtevali \$25,000. Schecter jim je dal \$1,000 v bankovcih, kar so banditi vzeli, in ko je Schecter izjavil, da nima več, so potegnili revolverje in mu zapovedali, da gre z njimi. Zgrabili so ga in ga vlekli proti vratom. Schecterju se je pa medtem posrečilo priti sniti na gumb skrivnega zvonca, in policija je udrla v sobo. Roparji so enkrat sprožili, toda to pot je bila policija hitrejša. Odala je več strelav na bandite, in trije so padli mrtvi na tla, dočim je četrti pobegnil. Imena banditov so Sam Katz, Frank Rogers in Harold Partner. Katza so dobili ležati z revolverjem v roki in šopom bankovcev v drugi roki. Policija je omenjene tri bandite prišla zadnji teden, ker so bili na sumu, toda dokazati jim niso mogli nič, in predno so jih izpustili, jim je rekel policijski poročnik Birmingham: "Fantje, če boste tako delali, boste kmalu v mrtvašnici." Danes že ležijo tam!

Župan Miller je zapovedal novo znižanje plač. Mnogo je odpuščenih

Ker mesto ni dobilo pričakovane svote davkov za svoje stroške, je župan Miller bil prisiljen odrediti, da se uradniške plače ponovno znižajo, kjer je le mogoče, in da se opusti mnogo uradov in služb, ki niso neobhodno potrebne za mestno upravo. Direktor javne postrežbe, Kennedy, je že v soboto odpustil 45 pomoznih inženirjev iz službe, kar bo dalo \$75,000 na leto manj stroškov. Župan Miller je pisal vsakemu direktorju mestne vlade, da morajo uravnati svoje stroške po tem, kolikor mesto v resnici dobi denarja, ne pa po tem, kar je pisano v proračunu. Nadalje je župan odredil, da se ne sme naračevati novih potrebščin za razne urade, da se mora slednjimi skrajno varčno postopati, in da mora biti direktor osebno odgovoren za nova naročila. Pričuje se, da bo mestni proračun prikrajšan za najmanj en milijon dolarjev, ker ne prihaja dovolj denarja v davkih. Računa se, da bo mnogo demokratičnih simpatičarjev moralo zapustiti mestno delo. Mestni proračun za leto 1932 je znašal \$17,607,720, in od tega denarja se je nahajalo 1. junija teoretično le \$9,444,868 v blagajni, in če bodo ljudje v drugi polovici leta tako slabo plačevali davke, kot so jih v prvi polovici, bo znesel deficit več kot milijon dolarjev.

Zvišana poština

Vodja pošte v Clevelandu nam naznanja, da se vpelje zvišana poština na pisma 6. julija, 1932, in bo zvišana poština v veljavi do 1. julija, 1934. Pisma, ki so doslej rabila 2 centa znamko, morajo biti od 6. julija naprej opremljena z znamko za tri cente za vsako unčo. Ako ne bo 3 centne znamke na pismu, se pismo vrne pošiljatelju, da doplača, če se ve za naslov, ako ne, tedaj bo moral plačati prejemnik pisma. Cena za razglednice in poštne dopisnice ostane — en cent. Zviša se tudi pristojbina za zrakoplovno pošto in sicer od 5 centov na 8 centov za prvo unčo, potem pa 13 centov za vsako nadaljnjo unčo.

Dva utonila

V Woodland Hills plavalšču je utonil večeraj popoldne 22 letni William Riant. Kopalnišče je bilo šele v soboto uradno odprto. Pri skakanju z deske v vodo, je nenadoma zginil s površja. Njegovo truplo so pozneje dobili. V jezeru v bližini 105. ceste je pa utonil 16 letni Elmer Lewis, ko je zašel v pregloboko vodo. Ti soče ljudi se je nahajalo večeraj v parkih ob jezeru radi silne vročine.

Razpisane službe

28. in 29. junija se v prostorih State Civil Service Commission vršijo skušnje za 27 služb in uradov, ki so potrebni za državo Ohio. Slednje službe so razpisane: zdravniki, zobozdravniki, ravnateljji zaporov, lovski pazniki, avditorji, registrarji, državni nadzorniki, strojepisci, bakteriologi, patologi in stenografije.

Mr. Adamič doma

Po srečno prestani operaciji se je vrnil iz St. Luke's bolnice domov Mr. John Adamič, 1085 E. 66th St. Nekaj tednov bo moral biti še pod zdravniško oskrbo. Lepo se zahvaljuje številnim prijateljem, ki so ga obiskali v bolnici in poslali cvetlice.

Oropana za \$200.00

Ko je prišla večeraj Mrs. Leiser, 10526 Hampden Ave., domov, je v hiši dobila roparja, ki jo je prisilil, da je povedala, kje ima denar. Ropar je pobegnil z \$200.00.

Teško je biti v šoli v vročih dnevih

Predsednik univerze Butler klican, da ustanovi tretjo stranko

New York, 17. junija. Dr. Nicholas Butler, predsednik Columbia univerze, republikanec in velik nasprotnik prohibicije, je danes dobil poziv, da organizira liberalno stranko in kandidira za predsednika. Hamilton Burgoyne, predsednik organizacije, ki se bori za odpravo prohibicije, republikanec v politiki, je izjavil, da si je republikanska stranka podpisala smrtno obsodbo, ker se ni izjavila za odpravo 18. amendmenta. Burgoyne je predsednik takozvane "Blue Cockade" organizacije, katerega članstvo prišče ob vstopu, da nikdar ne bo volilo za kakega kandidata, ki ni odločen nasprotnik prohibicije. Dr. Butler se ni še izjavil, kaj bo naredil. Medtem pa prihajajo iz vse dežele poročila, da so tako suhi kot mokri nezadovoljni s platformo republikanske stranke. Suhim je premokra, mokrim pa presuha, vsi pa vidijo, da republikanska stranka ni zavzela odločnega stališča v tem tako važnem problemu.

Davki na čeke

Od 21. junija naprej bo treba plačati 2 centa davka od vsakega bančnega čeka. Odjemalec pa tega davka ne bo direktno plačeval s tem, da pritisne znamko za dva centa na ček, ki ga je napisal, pač pa bo to delo vršila banka. Banka, kjer imate čekovni promet, vam bo koncem vsakega meseca računala po 2 centa od vsakega čeka in odračunala to vašega vložka. Koncem meseca mora vsaka banka plačati v zvezno blagajno dotično svoto.

Volivna stava

V New Yorku stavijo te dni 4 proti 1, da se bo demokratska narodna konvencija izjavila proti prohibiciji.

Tajne obravnave med zastopniki narodov glede svetovne razorožitve

Lausanne, Švica, 18. junija. Reparacijska konferenca bo začela danes posloveti za zaprtimi vrati, ko bo sklepala o važnih predlogih. V svojem otvoritvenem govoru je angleški ministrijski predsednik Ramsay MacDonald izjavil, da če hočemo odpraviti svetovno depresijo in mizerijo s sveta, je absolutno potrebno sodelovanje od strani Amerike. Po kratki debati, ki je sledila otvoritvenemu govoru, so voditelji raznih narodov, ki so zastopani na konferenci, sklenili, da se zapro vrata posvetovalnice, ko bo Franz Von Papen predložil zahteve nemške vlade z izjavo, da nemška republika absolutno ne more plačevati dolgov in reparacij. Kot se poroča iz dobro poučenih krogov sedanjih nemških kancler ne bo tako neizprosno kot je bil njegov prednik Bruening. Nemški načrt se glasi, da Nemci ne bodo zahtevali kancliranja vojne odškodnine radi samih sebe, pač pa kot svoj doprinos k rešitvi svetovne krize. MacDonald se je prvi dan konference izjavil: "Prišel je čas za drzne predloge. Vlada Zed. držav nam je obljubila, da bo sodelovala, ko se gre za to, da se vrne prosperiteta. Mi pričakujemo tega sodelovanja."

Novi državljani

Pri zadnjem zaslišanju na zvezni sodnji za pridobitev državljanstva, so postali ameriški državljani sledeči naši ljudje: Therese Gridel, John Zavrl, D. Jurich, Ilija Jajcinović, Jakob Cimerman, Rose Miklavčič, John Hren, skupaj 7 novih državljanov. Zadnjih izkazanih 70, danes 7, skupaj 77 novih državljanov v letošnjem letu. Vsem iskrene čestitke!

Kako je Hoover sprejel ponudeno mu predsedniško nominacijo

Washington, 18. junija. Sprejemni govor predsednika Hooverja za zopetno nominacijo od strani republikanske stranke se glasi: Republikanska stranka mi je sporočila, da sem zopet kandidat za predsedniški urad. Globoko sem hvaležen za najvišjo čast, katero more stranka komu podeliti. Nominacija znači, da se strinjate z menoj in da uživam vaše zaupanje. Deloval bom kot sem že, da pobijam posledice svetovne nevihte, ki je opustošila našo deželo in prinesla trpljenje, ki je brez primere v zgodovini. Ta nevihta je še vedno okoli nas. Načrti, katere ste naredili, s potrpežljivostjo in pogumom se bo vrnilo zaupanje in zaposlenost. Ako bo ameriški narod ponovno izročil meni veliko zaupanje odgovornega urada, tedaj jim zagotavljam polno mero moje požrtvovalnosti za predsedniški urad." In podpredsedniški kandidat Curtis, je poslal v zahvalo za nominacijo sledečo brzojavko: "Popolnoma prepričan sem, da je rekord republikanske stranke v sedanjih upravi tak, da zagotavlja zopetno izvolitev vsega republikanskega tikota."

Zakaj ni davkov

V Cleveland je dospel pred par tedni glavni ekseminator davčnega oddelka države Ohio s 25 pomočniki, ki so začeli gledati po davčnih knjigah in pronašli, da najmanj 30,000 Clevelandčanov ni spolnilo davčnih pol za osebno lastnino. V soboto je bilo že pozvanih prvih 1,000 davkoplačevalcev na sodnijo, da povedo, zakaj so davku podvržene stvari zamolčali. Poklicanih bo nadalje še vseh ostalih 29,000.

* En sam bandit je oropal banko v Winnipegu za \$5,000.00.

Ali bodo demokrati na predsedniški konvenciji za preklic prohibicije?

Chicago, 18. junija. Ali bodo demokrati na predsedniški konvenciji poslušali gles naroda in sprejeli v svojo platformo načrt, da bodo delovali za odpravo prohibicije, ali bodo sledili napaki republikancev in na način, ki ni česar ne pomeni, se ognili prohibiciji, kot so se republikanci? Od demokratov je več pričakovati tozadevno, kot od republikancev, ako so demokrati dosledni principom velikega Jeffersona. Ako se bodo zavedali demokrati, da je demokratski princip dejstvo, da države same odločujejo o prohibicijskem vprašanju, tedaj bodo obsodili prohibicijo. Načelo republikancev namreč je, da se vsa vlada osredotoči v glavnem mestu, in se Zedinjene države centralistično vladajo. Načelo demokratske stranke je pa, da se da posameznim državam kolikor mogoče svobode, a skupna vlada v Washingtonu naj vodi le tujezemске zadeve, pošto in vojaštvo. Prerokuje se, da bo demokratska narodna konvencija sprejela načrt, glasom katerega se daje vsaki posamezni državi pravica, da sama za sebe odločuje, ako želi imeti opojno pijačo v svojih mejah. Poleg tega pa je morala demokratska stranka izjaviti se glede svetovne gospodarske krize, visokega tarifa in mednarodnih dolgov, kar vse je republikanska stranka spustila iz svojega programa.

Listnica uredništva

Mož in žena. Vaša soproga ima prav. Na pravilno narejmo solato gre v primeri več olja kot jesiha. Jesih, kot kislina, kolikor toliko škoduje želodcu, dočim je olje bolj blagodejnejega vpliva. — V strahu. Vas ne morejo deportirati, ker ste že predpisano dobo tu. — A.L. Kdor se hoče poročiti, mora dobiti najprvo državno licenco.

Mestni stadion

Dohodki novega mestnega stadiona v letošnjem letu so znašali \$527.00. Stadion je veljal \$3,000,000 davka o plačevalce. Dohodki mestnega avditorija pa znašajo letos že \$139,570, in je pri tem čistega dobička za mesto \$14,000.00. Dohodki stadiona se bodo zvišali, ko se začnejo baseball igre.

Delavec za delavca

Brezposelnim uslužbencem Pennsylvania železnice v Clevelandu pomagajo njih sodelavci, ki še vedno delajo. Od svoje plače si utrgajo gotovo svoto in od raznih prireditev pride toliko denarja, da podpirajo 140 družin mesečno.

Suhači študirajo

Voditelji suhačev v Clevelandu so sklicali pretekli petek večer zborovanje svojih pristašev, da doženejo, kaj pomeni republikanska platforma glede prohibicije. Zaključiti pa niso mogli ničesar.

Cene naravnega plina

Župan Miller je pisal East Ohio Gas Co. pismo, v katerem zahteva, da kompanija nemudoma odredi za Cleveland iste cene za naravni plin, kot jih je ponudila pred mestju Shaker Heights.

Poroka

Poročil se je dobro poznani rojak Frank Košir z Mary Pernel. Iskrene čestitke!

Mestna kopalnišča

Vsa mestna kopalnišča v parkih in drugod so bila uradno otvorena preteklo soboto.

Vodja gangežev v New Yorku ubit od toče strelav s strojnih pušk

New York, 19. junja. Chas. Van Wyck Higgins, vodja gangežev v New Yorku je danes doživel smrt vseh gangežev, ustrelen je bil po strojni puški. Umrl je danes popoldne ob 3:55, ko mu tudi transfuzija krvi ni mogla več pomagati. Do zadnjega se je branil povedati imena osmihih svojih napadalcev, ki so prišli s strojnimi puškami nad njega. Ob času napada je bila s Higginsem njegova žena, mati in sedem let stara hčerka, ki je v točki krčelj bila precej ranjena. Higgins se je branil iti z doma, konvencija ga je pa žena vseeno prepogovorila, da je šel v Knights of Columbus dvorano, kjer je imela plesna šola, v katero je zahajala njegova hčerka, svojo veselico. Ko se je Higgins vračal iz dvorane z ženo, materjo in hčerjo proti svojemu razkošnemu avtomobilu, sta zapeljala dva druga avtomobila proti njemu. Nekdo ga je poklical: "Hey, Vannie!" in ko se je Higgins ozrl, so začele pokati strojne puke na ulici. Hčerka se je skrila pod avtomobil, toda je eden napadalcev obrnil strojno puško tudi proti njej, in jo lahko zadel, dočim sta žena in mati pobegnili nazaj v dvorano, a Higgins je v blazni naglici bežal po cesti naprej, napadalec v avtomobilu pa za njim, neprestano streljajoč. Dobil je strele v prsa, roke, noge, trebuh, dokler se ni zvrnil na cestni tlak, in napadalec so odpeljali naprej. Na lice mesta so dospeli detektivi. Prvo povelje policije se je glasilo: Pripeljite Salvatora Spitala in Irving Blitza! Slednja dva sta bila prijatelja Higginsa, in sta znana zlasti, ko ju je Lindbergh najel, da iščeta bandite, ki so odpeljali Lindbergh otroka. Higgins je imel najhitrejšo jahto za tihotaplenje z žganjem, več zrakoplovov in celo vrsto avtomobilov. Naredil je milijone s tihotapstvom v žganju.

Pozor, farmarji!

V sredo večer, 22. junija, ob 8. uri zvečer bo kazal Mr. A. Grdina iz Clevelanda najnovejšo premikajočo sliko na prostorih Frank Beretich, Dock Road, Madison, Ohio. Primerno gledališče se bo naredilo na prostem s sedeži in vsem potrebnim. To bo prvič, da se bo tudi številnim slovenskim farmarjem v ondotalni okolici nudila prilika videti slike iz domovine, pa tudi druge slike. In nobene vstopnine ni za to. Vsi slovenski farmarji so prijazno vabljeni, da pridejo s svojimi družinami, pa tudi drugi iz okolice in Clevelanda so vabljeni!

V bolnico

V Lakeside bolnico se je meral podati rojak Frank Zadnik, 9522 Plymouth Ave., Garfield Heights, zastopnik Acme Dry Cleaning. Zelimo mu, da bi skoro okrevl.

Umetalni ogenj

Mestna vlada je izjavila, da ne bo letos na dan 4. julija nobenega umetalnega ognja ali spuščanja raket, kajti mestne finance ne dovoljujejo take zabave.

Doma iz bolnice

Večeraj se je vrnila iz bolnice Mrs. Matilda Kastelic, 383 E. 152nd St., in jo prijateljice lahko obiščejo na domu.

* Angelo Sbardelotto, ki je hotel Mussolinija z bombo ubiti, je bil v soboto ustreljen.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 8 cent.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 144, Mon., June 20th, 1932

Kaj je vojaški bonus

Kongresman Vinson iz Kentuckija je pa zopet govoril za izplačilo vojaškega bonusa. Vinson je bil sledečega mišljenja: "Vzrok, da veterani zahtevajo izplačilo bonusa sedaj je, ker so prepričani, da je takojšnje izplačilo za najboljšo korist naše dežele. Kongresniki, ki zagovarjajo izplačilo bonusa, delajo to v najboljšem prepričanju, da v teh dnevih ni boljšega orožja proti brezposelnosti kot izplačilo bonusa veteranom. Kongresman iz New Yorka, Mr. Fish, se je izjavil, da prinese izplačilo bonusa pogin in katastrofo deželi! Prijatelji, povem vam, da pogin in katastrofa pride nad nas, ako ne ukrenemo česa, kar prinese takojšnje pomoč stradalajočim.

"Jaz sem prepričan, ako se vojaški bonus razdeli med bivše vojaške v vse kraje in mesta Zedinjenih držav takoj, tako da pride na slehernega prebivalca, starega ali mladega, \$18.00, tedaj bi dobili ameriški državljani nemudoma ne samo priliko, da bi začeli kupovati živilske potrebščine, pač pa bi dobili tudi priliko, da plačajo svojim groceristom, mesarjem, pekarnam, čevljarjem in drugim trgovcem. Tako bi prišel denar v kroženje in trgovina bi se poživila. Izdaja vojaškega bonusa bi stabilizirala ekonomski položaj dežele.

"Povem vam, da čustva bivših naših vojakov so tako, da so pripravljene storiti, kar je najboljšega za našo deželo, in zagotovim vas, da izplačilo bonusa v teh težavnih dnevih je najboljši način, da pomagamo ne samo bivšim vojakom, pač pa tudi vsem ljudem, s katerimi pridejo veterani v dotiko. Ekspertni finančniki dežele so mnenja, da ni samo priporočljivo, pač pa tudi bistveno, da pride denar med ljudi po vsej deželi. To bi najprej odpravilo depresijo."

Mr. Vinsonu je odgovoril kongresman Cox, ki je dejal: "Tragična stran vse te afere je dejstvo, da so bivšim vojakom natvezli, da jim je vlada dolžna denar in da vlada ne bo plačala nikdar. To veterani verujejo. Napaka je naša. Besede, ki so bile spregovorjene v tej zbornici, so napolnile srce veterana s sovraštvom do onega, za kar je šel svoje dni in žrtvoval svoje življenje.

"Danes imamo lakoto in pomanjkanje vseh stvari, toda ali bivši vojak kaj bolj trpijo kot ostali brezposelnosti? Okoli 750,000 bivših vojakov danes dobiva redno in stalno mesečno podporo. Nad pol milijona bivših vojakov se nahaja v zveznih službah in služijo lepe denarje, ostali so pa zdravi in nekateri brez dela. In kakaj ravno tem izročiti dvatisoč štiristo milijonov dolarjev, a pri tem prizreti šest milijonov stradalajočih, brezposelnih Američancev, ki niso vojni veterani?"

"Kdo bo dobil vojaški bonus? Bogatini ravno tako kot revni, oni, ki ima vsega dosti kot oni, ki ima vsega preveč! Ako plačamo dvatisoč štiristo milijonov dolarjev veteranom danes, tedaj ni tako siromašnega berača v Zedinjenih državah, ki ne bil radi tega izplačila prizadet direktno ali indirektno. Le pojdit in naredite postavbo za izplačilo bonusa, napolnite žepe bivših vojakov z novim tiskanim denarjem, iztisnite iz bogatega kot revnega davkoplačevalca, kar morete iztisniti!

"Ko bo šel tak veteran domov s polnim žepom denarja, iztisnjena iz tiskarskih strojev in od davkoplačevalcev, ki že danes hropejo pod strašnimi davki, in ko pride v domače mesto ter bo korakal po samotni, zapuščenih ulici, bo videl med marsikaterimi vrtni do kosti sestradano mater, katerega strganega in zamazanega krila se obupno prijemajo nedolžne ročice, suhe kot trska in prosijo jesti matere, ki je sama lačna na smrt! Tedaj se bo tak veteran spomnil, da je on začasno dobil nabas žep, a pri tem je deset drugih sirot moralo stradati, da se je on parkrat do sitega najedel!

"Gospodje kongresniki, kaj se bojite, zakaj vam trepeče srce, da se bojite glasovati proti bonusu! To so časi strašne preskušnje vsega naroda, in kdo bo zapustil vrste borcev ob času, ko se ves narod nahaja v največji potrebi?"

"V tej uri narodnega pomanjkanja bi morali držati vsi skupaj za skupni narodni blagor! Kdo se drzne trdit, da ima prednost pred svojim bližnjim? Kakšno pravico ima vojni veterani samega sebe nasititi, svojega bližnjega pa pustiti v jarku lakote? Mi vsi smo danes na isti barki sredi razburkanega morja. Varnosti si želimo, toda vsak mora zaporedoma prijeti za vesla in pomagati! Upor je veleizdaja, in veleizdaja pomeni smrt! Dajte, gospod predsednik te zbornice, kličite imena kongresmanov, da glasujejo! Napovedana ura je prišla! Nevihta je tu in glejmo, kdo jo bo preživel!"

D O P I S I

Euclid, O.—Najprvo bi rad sporočil javnosti glede delavskih razmer. Tukaj v Euclidu je več novih tovarov. Zakaj so jih postavili? Morda zato, da se nam sline cede po delu. Pa še to malo, ki jih dela, so izvečine iz Chicaga prišli, posamezno ali z družinami. Malo lažje je sedaj oddati stanovanje, zato se pa tudi nekaterim krivica

pa bo šel, od koder je prišel. Počasi se še vlaho na boljše obrne in še prosili nas bodo na delo, ker tako velike tovarne bodo rabile mnogo ljudi. Sedaj jih niti ena tretina ne dela, kolikor bi jih tovarna potrebovala v normalnih časih.

Kako pa kaj drugače? Sem se je prav dobro obnesel. Čestitam našemu županu Louis Starmanu. Sedaj vsaj mleka ne bomo stradali, če bo oblube držal. Čestitke naši Miss Ljubljani, Mary Jančar. Ona je dekle, ki se veliko žrtvuje, ne samo na društvenem polju, pač pa tudi pri cerkvi. Zbrala je mlada dekleta in fante naše fare in jih je izučila, da imamo dober pevski zbor, ki vsako nedeljo lepo prepeva.

Šola za letos je končana. Naše šolske sestre so tako lepo otroke naučile, da smo imeli res pravi užitek 12. junija. Saj je bila pa tudi dvorana natlačeno polna.

Ker so zares tako slabe delavske razmere, da je večina ljudi že dolgo brez dela, so mnogi tudi svoje domove izgubili, ker so davki tako veliki. Tudi naša župnija je prizadeta. Že se je bilo bati, da bo šola za prihodnje leto zaprta, zato smo imeli sestanek, da se nekaj ukrene. In res, rajši kot da se šola zapre, je bil vsak pripravljen še nekaj žrtvovati. Ker prihaja vsako leto več otrok v šolo, bo prostora komaj za otroke, ako se vse štiri sode rabijo, v vsaki sobi po dva reda. Sestre so dosedaj stanovale v šolski sobi. Ako hočemo pa s šolo nadaljevati, bo treba stanovanje za šolske sestre. Akoravno so slabi časi, bi se pa morda lahko nekaj ljudi dobilo, ki bi bili pripravljene delati. Saj nekateri že za kratak čas delo v roke vzamejo. Nekaj bi se naprosilo, nekaj naredilo, nekaj pa v denarju prispevalo, pa bi imeli še za naprej šolo, sestre pa stanovanje, katerega so potrebne.

Če pomislimo na težkoče, ki so bile z ustanovitvijo šole in tudi fara nima pomena, ako ni farne šole, zato se bomo farani potrudili, da ne izgubimo tega, kar imamo. Kaj lepo je bilo za videti pri prvem sv. obhajilu, ne samo šolske otroke, ampak tudi osem parov mladeničev in mladenk, ki so prvokrat pristopili k mizi Gospodovi. Ako so dobi sedaj mladina, ki je zrasla brez vsega, glejmo, da se za naprej ne zgodi kaj takega.

Tudi je mnogim znano, da je dolga več kot preveč. Takoj z začetku prihoda Rev. Bombača, ko smo zvedeli, koliko je dolga, smo rekli, da bo treba tukaj zares skupno prijeti, ne glede na dobičkonosnost, ne na čast in ne na strankarstvo. Kot faran naj vsak stori svojo dolžnost. Lahko rečemo, da nimamo takega duhovnika, bi bila naša cerkev že zaprta. Vsak pripozna, da on dela preveč. Torej ne dajmo, da bi se uničil, ker mi ga ne rabimo samo za danes, ampak še za jutri. Poglejte, koliko se on briga za našo mladino. V tem je naša bodočnost, mi smo pa že kar smo.

Ako bodo prišli naši možje in žene na vrata potrkati, koliko boš prispeval, da se ohrani naša župnijska šola, prosim te, pojdi do skrajnosti. Stori tako, kot je nek navzoč na seji, ki je rekel: "Pa kadil ne bom toliko." Ako ne gre zlahka, si moramo pa pritrpati. Ko bo Bog videl našo dobro voljo, nam bo pomagal in nas blagoslovil. Kadar gre za skupno last, takrat vsi na delo, da bo dober uspeh imelo. Pozdravljam vse čitatele tega lista in farane sv. Kristine.

Faran.

Euclid, O.—Po četrti obletnici proslave naše bele Ljubljane, vemo, da se javnosti zdi nekam sumljivo, da se nič ne oglasimo po proslavi. Dasi je za poročilo pozno, a nikdar prepozno, ker vzel je več dni, da smo zopet vjeli sapo po toliki zaposlenosti,

šumu in skakanju sem in tam. Opisal bom nekoliko potek naše proslave. V nedeljo, 5. junija, ob devetih dopoldne so se zbrali avtomobili na vrtu Slovenskega društvenega doma in se začeli pripravljati za paradno. Avtomobilov je bilo precejšnje število, vsi lepo dekorirani. Pri tem so se odlikovali naši pogrebnički, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago in sicer: Anton Grdina dve, August Svetek eno, Frank Svetek eno, Josip Žele eno, Frank Zakrajšek eno; dalje F. Razinger eno in Ed. Kovčič eno. Louis Starman in Zadržna zveza so dali truke. Bilo je še veliko drugih, pa mi ni mogoče vseh naštetih.

Ob enajstih se je začela parada pomikati pod vodstvom našega maršala Frank Svetka proti Collinwoodu. Parado je spremljal Anton Grdina s svojim aparatom za snemanje filmov, tako da je vsa to ceremonijo spravil na mal trak, katerega bodo Slovenci videli od časa do časa.

Iz Collinwooda se je pomikal sprevod nazaj v našo Ljubljano, na vrt Slovenskega društvenega doma. Ob treh popoldne se je pričel program. Nastopilo je več govornikov in pevskih društev. Govorili so: Charles Ely, župan, Mr. Fox, councilman in g. Ivan Zorman, naš pesnik in neprekosljivi govornik iz Clevelanda. Nadalje so nastopila pevška društva: Odeks dramskega društva Adrija in pevsko društvo Soča, pod vodstvom Mr. Frank Vautarja. Nastopilo je tudi pevsko društvo Jadran iz Collinwooda pod vodstvom Mr. Ivanusha. Vse je bilo lepo, samo nekoliko manj hrupa in šuma bi bilo želeli od strani občinstva pri takih prilikah.

Kaj pa naša lokalna lista: Ameriška Domovina in Enakopravnost? Tudi ta dva sta se odlikovala in napravila dobro reklamo za nas na prvi strani.

Klub Ljubljana, ta se je pa še posebno odlikoval in deloval z nami pri tej proslavi in nam zelo povišal številke pri dohodkih, dasi ta klub ni član našega Doma.

Gospodinjki odesk Slovenskega društvenega doma, ta je imel tudi polne roke dela, da je vse pripravil za potrebo številnih gostov in tudi vse v denar spravil.

Podružnica Slovenske ženske Zveze je tudi delovala z nami, za katero je pa menda teta F. Rupert v Ljubljani napravila večino dela. Seveda so pomagale tudi druge, ali teta je imela veliko opraviti z glasovnicami in srečkami pri oddaji in sprejemu.

Članstvo naših društev se je tudi potrudilo in nam šlo na roke pri delu in pripravljanju. S tem ste pokazali simpatije do direktorjev Slovenskega društvenega doma in upamo, da nam boste šli tudi v bodoče na roke.

Kaj pa naš dobro poznani V. Badalich? Pri njem smo pa že drugo leto dobili smreke in letos še za posebno malo odškodnino. Te smreke smo bili postavili na vrtu Doma.

Kandidatnje za Miss Ljubljano so se tudi dobro odlikovale, toda prvenstvo v letošnji kampanji je odnesla Mary Jančar, ki je bila na prvem mestu, zatorej je bila odlikovana in potrjena za "Miss Ljubljano." Na drugem mestu je bila Emma Misich, na tretjem pa Frances Debenjak.

Naši kandidatje za župana tudi niso držali rok križem, ampak vodili so kampanjo prav živo in se borili za prvenstvo. Na prvem mestu je bil Louis Starman, na drugem Rozi Zdešar, na tretjem pa Steve Trebec ml. Tako je bil po zaključku kampanje proglašen po Mr. Plevniku Louis Starman izvoljenim županom. Čestitam!

Omeniti moram tudi naše trgovce, kateri so darovali rezno blago za to prireditve: Terškan, Tomšič, Slovenska zadruga, Pintar bratje, Tekavčič, Vesel, A. Gerl, R. Zdešar, Ferlin, Krall, Starman, Linnert Co., Zakrajšek, Keušek, Zalokar.

Kmalu bi bil pozabil L. Zdešarja, ki je paradiral z avtomobilom najstarejšega modela, kar jih je bilo v paradi. Pa se je tudi postavil!

Ako je slučajno kako ime izpuščeno, prosim, da naj oprostite, ker bilo je vsega toliko, da bi bilo potreba več časnikarskih poročevalcev, ako bi hoteli vse natančno opisati in omeniti podrobnosti.

Vsako pa, ki je kaj dobrega storil za to prireditve, pa naj bo

to ali ono, naj ima zavest, da je storil dobro delo na društvenem in narodnem polju. Zatorej vsem skupaj hvala v imenu direktorja Slovenskega društvenega doma v Euclidu in vsem onim, ki ste posetili našo slavnost ob tej priliki.

Za S. D. Dom:

Frank Žagar, predsednik.

Mathew Debevec, tajnik.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.

Kot je znano, priredi naš Rifle klub na 4. julija veliko tekmo z Rainbow Hunting klubom in St. Clair Rifle klubom. Po tekmi se pa vrši velikanski piknik za naše prijatelje iz vse države Ohio. Če pa pride kdo nalašč iz stare kontre na ta naš piknik, mu bomo plačali vožnjo na oba kraja in par kočevskih sendvičev do povrhu. Vse to se bo vršilo na 4. julija popoldan na Močilnikarjevi farmi, ki jo je sobrat France Močilnikar na nas prepisal za tisti dan in do pondeljka popoldan.

Ogromne priprave se vršijo za ta piknik. Kupili smo že vola (celega), katerega sedaj Maks Leonard redi tam na vrtu in gredi, da bo prata bolj zmahtna. Maks je rekel, da bo zadnje dni vola krmil tudi s krompirjem, da bomo imeli lahko kar pečenko s krompirjem. Priporočam mu, naj mu da po dvakrat na dan tudi nekaj solate, da bo pri pečenki in krompirju tudi solata. Če bi mu dal mesto vode ohajčana, pa bi človek dobil z enim kosom pečenke kar vsa rihto.

Kdo bo pa vola položil na oltar domovine? Nihče drugi ne, kot Jože Janževič, ki so ga poslali sem v Ameriko že kot izpuščena mesarja in nalašč pripravljene za take prilike. Da pa ne bo kakke pomote, naj kar takoj povem, da bomo dali našim gostom samo pečenko, edino pečenko, kar je pa drugih volovskih pritliklin, je pa društvena, oziroma Klubova last. Iz kože bomo napravili klubovo bandero, da bomo lahko rekli: Svoji k svojim, rogove bo rabil naš predsednik, da bo nanje pisikal, kadar bo klical cenjene člane k seji, rep bo imel pa naš blagajnik mesto metle, kadar bo hotel posnažiti strelišče. Tako bo ta vol storil svojo dolžnost v vseh ozirih, na tem in na onem svetu.

Ko bo na 4. julija udarila Maksova vekarca dve, bo prvič zagrmelo na strelišču. Takrat se prične tekma. Po naporni tekmi, se bomo zatekli malo nazaj, kjer nam bodo ponujali dobrote tega sveta. Depresije ne bo takrat na Močilnikarjevi farmi, zato se bo lahko vsak kar najboljšje zabaval. V veselji družbi se bomo s žalostjo spominjali naših ljubih sobratov, Toneta Baraga in Toneta Tomažiča, ki bosta ravno takrat prepevala slavo dolenskem cvičku tam v Grahovem pri Cerknici, se reče, če ne bosta do takrat že nazaj. Jaz sem jima namreč prisodil, da bosta prišla do Ljubljane, tam imela pri Figovcu dobro kosilo s pripombami, popoldne bosta šla pa že nazaj proti Ameriki.

Po strelski tekmi, bo lahko vsak poskusil svojo srečo in zmoglost s puško. Torej kolikor vas je od 17. 97. in drugih regimentov, pokažite se no, da bomo videli, kaj znate.

Tako bo grmelo na 4. julija na Močilnikarjevih farmah, da se bo še ranjkemu Washingtonu dobro zdelo, ker bo mislil, da pučamo njemu na čast.

Na 8. in 15. junija smo pa tako streljali:

Dolenc S.	18 18
Sepic	18 17
Dolenc J.	18 17
Baraga	18 —
Mandel	23 —
Marn	21 13

Janževič — 19 —
Mlakar — 24 —
Jazbec — 18 —
Prah — 19 17
Tomažič — 16 —
Leonardi — 19 —
Klaus — 11 —
Lousin — 21 14
Bruss — 23 —
Rošel — 13

V AEROPLANU PREKO AFRISKE PUSTINJE

Zračni promet med Londonom in Južno Afriko se vrši sedaj redno. Čeravno bo treba v tem oziru še marsikaj izpopolniti, pa se vendar z gotovostjo trdi, da bo zračni promet čez afriške pustinje mnogo pripomogel k spoznavanju temne afriške celine. Vsi naseljenici, ki bivajo severno od Samesesja in južno od Khartuma, niso več prisiljeni čakati po ves mesec na poštni prevoz, ker dobijo sedaj vesti iz domovine redno vsakih deset dni. Tudi jim ni potreba porabiti po mesec ali dva, ako hočejo potovati v Evropo, kamor pridejo sedaj lahko v desetih dneh.

Zračno postajališče je ustanovljeno v Tanganjiki okraju, od koder je rabil poprej v deževnem času poštni sel cele tri tedne, da je prišel do prve naselbine. To razdaljo preleti sedaj aeroplan v par urah.

"Potovanje čez Afriko v aeroplanu je najzanimivejše," piše Victor Cazalet v nekem londonskem listu. "V teku sedmih dni potovanja, se lahko vidi vsake vrste vreme, temperaturo in pokrajine. Od egiptovskih piramid pa do močvirja v južnem Sudanu, razdalja preko 3,000 kilometrov, gre zračna pot ob reki Nilu." V teku 48 ur se znajde potnik iz modernega življenja in mestnega vrvenja v Kairu, med najprimitivnejšimi rodovi domačinov, ki so menda še edini na svetu, ki se absolutno branijo sprejeti v modo obleke. V Ugandi proti Južni Afriki pelja zračna pot čez visoko gorovje, kjer se mora potnik dobro zaviti v suknjo ako noče zmrzovati.

Potem vidi potnik pod seboj nepregledne ravnine samega gozda, in kaj tukaj vidi človeško oko, je skoro nepopisno: velike črede slonov, zebec, antilop, in ako aeroplan leti dovolj nizko, se vidi tudi mogočno močvirje se pa solnčijo skupine povodnih konj in krokodilov. Na zrakoplovnih pristaniščih, kjer pristanejo aeroplani čez noč, pa je potniška družba preskrbela za udobna prenočišča potnikov z dobro hrano. Tako je sedaj odprta pot v temne skrivnosti Afrike, kamor do sedaj še ni mogla prodreti noga modernega človeka.

Če verjamate al' pa ne.

Nikjer ni bolj energičnega blagajnika kot je blagajnik Euclid Rifle kluba. Da tako povdarjam "energičnega," hočem s tem reči to, da on nikdar ne stori tega, kar veleva mu stan, niti tega, kar je storiti dolžan, ampak stori samo to, česar se ravno ogniti ne more. In ker je tako energičen, ga tudi naše članstvo na vso moč obraja in ga spoštuje od čevljev do klobuka.

To naj služi za uvod, da boste vedeli, o komi se bo sedajle bralo. Naš blagajnik ima lepo trgovino, pridno družino in lepo barvo na obrazu, kar pomeni, da se mu ravno ne godi krivica na tem svetu. Rad je vesel (posebno če ni doma), in ima imeniten kontrabass. Kljub vsemu temu, pa ga je zadnjič enkrat zapeljalo, kot mi je pripovedoval Hofartov Lojze, da je šel kopat šac. Le pomislite: v Ameriki pa šac kopat, kjer nimamo križpotov, ne blagoslovljenih leskovih šib in nimamo zvonikov, iz katerih bi bila ura polnoči, ko začne goriti šac.

Pa naj bo že kakor heč, vseeno so ga šli kopat nekam za Thompson, kjer baje rastejo šaci kot gobe po dežju. Prijatelj je namreč povedal našemu gori omenjenemu blagajniku, da ve za šac in če bo tiho, ga bosta dvignila, pa ne v uri strahov, kot je predpisano v paragrafi, ampak kar dopoldne, ko se vse bolj vidi, kam se zasadi lopata in kramp.

"Samo to ti povem," mu je zabičaval prijatelj, "da ne boš med kopanjem stegnil jezika. Ko bova enkrat imela v rokah tisto skrinjico zlata, pa rjuj kolikor hočeš, magari če se pretrgaš."

Da bo, je svečano obljubil naš France in tako se nekega lepega dopoldne odpeljata na neko farmo blizu Thompsona. Naš junak, ki je močne postave, dobi v roke kramp, njegov prijatelj da bo pa sekundiral z lopato in odmetal zemlje, kolikor jo bo nakopal naš rojak.

Že začetek ni bil, po mojem mnenju, pravi, ker se nista prekrizala, ampak sta kar pljunila v roke in zasadila poljedelsko orodje v zemljo. Vsak si lahko misli, da sta delala za žive in mrtve, ker sta upala in bila skoro trdno prepričana, da bosta v dobri uri tako bogata, da bo Rockefeller proti njima prava reva. Kopljeta in kopljeta, potee se znoja, ki ga sproti z rokavom brišeta. Skopljeta jama dva čevlja globoko, tri čevlje pet čevljev, a o šacu ni nobenega sledu. Solnce je pripekalo iz same nagajivosti in pošiljalo svoje pekoče žarke našima junakoma v hrbet, da sta bila kmalu vsa premočena.

Ampak odneha pa ne! Saj se nič ne ve, če se ne bo zdajle zasvetilo iz zemlje in bo zadel kramp ob železno skrinjo! Našega blagajnika, ki ni vajen dela na prostem, je pričelo strašno žejati. Rad bi bil to svojo nadlogo razodel svojem prijatelju, pa kako naj reče, če pa ne sme govoriti. Zato debelo požre suho silno in koplje naprej. Ampak vsake stvari je enkrat konec in tako je bilo tudi konec potrpljenja našega blagajnika, ki ni mogel silne žeje več prenašati, pa preneha s kopanjem, se nasloni na kramp in reče naglas in razločno:

"Hardu, sem jaz žejen!"

"O, ti neroda, nerodna, kaj si pa sedaj napravil!" zavpije njegov prijatelj. Na, pa je šel šac po gobe! Kaj ti nisi rekel, da ne smeš stegniti jezika? Še malo bi bil počakal, pa bi bil s trukom peljal kekinde domov, tako boš pa eno figo!"

"Kaj so meni mar kekinde, en kvort ohajčana mi prinese, ti pa sam šac spravi, če ga hočeš. Jaz že ne bom več kopal in iskal šace po Ameriki!"

GUMASTI PREDMET

Gumasti predmeti postanejo sčasoma trdi. Ako se jih hoče napraviti voljne in uporabne, jih je treba deti v dovolj veliko posodo v mrzlo vodo in jih kuhati od ene do dveh ur in potem pustiti, da se polagoma ohladi. Gumasti predmeti sploh jako hitro otrde in postanejo krhki, ako se jih drži v premrzlih prostorih.

1932	JUNE	1932
Su	Mo	Tu
		1
5	6	7
12	13	14
19	20	21
26	27	28

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

JUNIJ

26.—Fara sv. Lovrenca, letni piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

26.—Društvo Mir, št. 142 S. N. P. J., priredi piknik na Pinarjevih prostorih.

26.—Dr. Collinwoodske Slovenke št. 22 S. D. Z. ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

26.—Clevelandski Sokol priredi piknik na prostorih Slovenskega Društvenega Doma v Euclidu.

26.—Piknik Slovenske delavske dvorane na Silko farmi.

JULIJ

3.—Piknik S. P. društva Soča na Močilnikarjevi farmi.

3.—Slovenska Ženska Zveza, št. 47, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

3.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ, piknik na Hartmanovi farmi na Ridge Rd.

3.—Oltarno društvo fare sv. Kristine, piknik na Goriškovi farmah v Noble, O.

4.—Euclid Rifle klub, piknik na Močilnikarjevi farmi.

10.—Collinwoodski Sokol priredi piknik na prostorih Slovenskega Društvenega Doma v Euclidu.

10.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Močilnikarjevi farmi.

10.—Slovenska šola Slovenskega Doma, piknik na Frank Kauškovi farmi.

10.—Piknik Slovenske šole Slovenskega Doma na Holmes Ave. se vrši na Frank Kavškovi farmi. To je prvi piknik te šole.

17.—Slovenska Mladinska šola S. N. Doma priredi velik piknik na Močilnikarjevi farmi.

24.—Društvo Tabor, SNPJ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

24.—Klub collinwoodskih groceristov in mesarjev, piknik na Močilnikarjevi farmi.

31.—Društvo Naš Dom, SDZ, piknik na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

24.—Praznovanje godu fare sv. Kristine, v zvezi s farnim žegnanjem, skozi teden. Vrši se na Bliss Rd.

31.—Piknik delničarjev Slovenskega Doma na Holmes Ave. na prostorih Frank Močilnikarjevi farmi.

31.—Slovenska Zadržna Zveza, piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na Špelkotovih farmah.

7.—Društvo Presv. Rešnjega Telesa, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

7.—Slov. soc. klub št. 27, piknik na Močilnikarjevi farmi.

14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

14.—Piknik družbe S. N. Doma iz Maple Heights pri Apton Gorišku na Green Rd.

21.—Društvo Napredni Sosede, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Piknik samostojne Zarje na Močilnikarjevi farmi.

25.—Velika prireditev 'Ameriške Domovine' v S. N. Domu za brezposelne.

10.—Društvo Na Jutrovem praznuje 10-letnico obstanka v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabavni večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

GLAVNI STAN CAPONIJEVE BANDE V VELIKEM HOTELU

Bilo je že blizu polnoči neke temne in mrzle noči, leta 1926, ko je stopilo v vestibul Lexington hotela, ki se nahaja v osrčju mesta Chicaga, deset krepkih mož. Eden izmed njih stopi h klerku in mu reče:

"Saj poznate Caponija, ne? Well, on se je odločil, da bo stalov tukaj in vsi njegovi pomočniki. Stanovanje bomo najeli kar sedajle."

Klerk je poznal Caponija in njegovo bando, pa ni rekel ničesar, samo tujsko knjigo jim je dal v podpis. Tako je postal ta hotel bivališče velike raketirske bande, kjer so se delali načrti za največje rope in umore po vsej deželi. In ta banda je ostala v tem hotelu toliko časa, dokler ni bil njih boss Capone obsojen v zapor, ker ni plačal davkov.

Najprej so si ti raketirji najeli deset sob, toda predno je poteklo šest mesecev so že imeli v najemu vse trete in vse četrto nadstropje tega elegantnega hotela. Gangeži so štel več kot 100 oseb, ki so bili pripravljeni izpolniti vsak migljaj in željo svojega poglavarja Caponeja.

Ves dan so bili pred hotelom na razpolago elegantni avtomobili, da so odpeljali v trenutku, kamor je velel "big fella."

Capone sam je imel stanovanje treh sob, od koder je imel razgled na Michigan avenijo in pa na 22. cesto, da je vedno lahko videl, kaj se godi na cesti. Poleg njega je imelo stanovanje šest Caponijevih osebnih stražnikov, ki so bili v službi po osem ur in sicer po dva skupaj. Pred njegovo čakalnico je stala straža čez dan, pred spalnico pa ponoči.

Pisalna miza, ki se je nahajala v tem stanovanju, je bila impertirana iz Italije. Dal je za njo \$3,000 in je vzelo šest me-

secev, da so mu jo napravili. Da je dobil šest stolov, ki so bili vsaj nekoliko v soglasju z mi-zo, je prehodil Capone vso Chicago, predno jih je dobil. Na njegovi mizi je stal pozlačen posreznik, dar nekega mestnega sodnika, kot se je govorilo. V mizi je bil predal, ki se je odpiral na električen gumb in kjer je bila vedno pri rokah dobro z oljem namazana avtomatična pištola.

V sobi so bile tri velike omare knjig, najslavnejših svetovnih pisateljev. Capone ni nikdar prijel kako knjigo v roke, toda jih je imel, da bi bolj imponiral ljudem. Po stenah so visele slike v lepih okvirjih: Lincoln, Roosevelt, Jack Dempsey.

V njegovi spalnici pa se je nahajala zaloga najfinejših likerjev, s katerimi je postregel svojim gostom.

Čakalnica je bila obenem pisarna in njegov glavni stan. Tukaj je imel Capone sestanke z vsemi sloji v mestu, od največjih politikov, da najumazanejših potepuhov. Ti so ga natančno informirali o vseh dogodkih na raketirskem polju in tako je zvedel vse, kar je hotel vedeti, ne da bi mu bilo treba stopiti iz hotela. Iz te sobe so se dirigirali, kakor trdi policija, najprejrednejši umori v Chicagu. Način umora konkurenčnega raketirja je bil vedno zarisan po Frank Nitiju, ki sedi sedaj v ječi radi neplačanih davkov.

Akoravno si je bil izbral Capone Lexington hotel za svoje bivališče in svoj glavni stan, kjer se je nahajal nepretrgoma celih šest let, se ni nikdar podpisal v hotelski knjigi za tujce. Ko se je vršila obravnava proti Caponeju, so prinesli na sodnijo tudi to knjigo, a Caponejevega podpisa ni bilo nikjer, torej mu niso mogli dokazati, da je res

tam bival. Njegovo ime je vedno podpisal Jack McGurn, ki je bil zaposlen pri Caponejevih strojnih puškah.

Za vso to raketirsko bando je dal Capone postaviti lastno kuhinjo, katero so oskrbovali njegovi lastni kuharji. Gangeži so se pač bali, da jih ne bi kdo zastropil. V njegovem prejšnjem stanovanju v Cicero se je namreč nekoč poskusilo, da bi se ga zastropilo. Ko je ravno nesel v usta zalogo špagetijev, se ga je opomnilo, da je v špagetih strihnin. Podkupiti se je dal namreč njegov kuhar, ki je obljubil, da bo za \$250 primešal strup v Caponejevo hrano. Toda kuhar je izgubil borajžo in je sam povedal bossu, da je jed zastrupljena. Capone je rekel kuharju, da zasluži smrt, toda se je usmilit njegov velike družine. Rekel mu je, naj se izgubi iz mesta in se ne sme ustaviti prej, da bo oddaljen 500 milj od Chicaga. Kuhar se je odpeljal s prvim vlakom iz mesta.

In ta Caponejeva trdnjava je ostala celih šest let, dokler ni bil poslan Capone za omrežje, ne radi številnih umorov, ampak ker ni plačal Stricu Samu dohodninskega davka. Ker v tej deželi se marsikaj spregleda, samo davkov ne.

Kronanje ciganskega kralja

V vsakem ciganskem taborišču po vsem svetu vlada danes živahno gibanje. Danes se bo volil in kronal novi ciganski kralj in za to nadvse tajno obdržavano priliko so se zbrali cigani v češkem mestu Brnu. Kralj, ki je poglavar vseh ciganov, nima po vsem svetu enake moči. V posameznih državah ima ciganski kralj še posebne svoje podkralje. Cigani po svetu nikdar ne zvedo, kdo je njih kralj. Šele po njegovi smrti to razglasio in mu prirede veličasten pogreb. Zadnji ciganski kralj je bil neki Sliwitz, ki je ne dolgo tega umrl na Poljskem. Šele po njegovi smrti se je zvedelo, da je bil ta cigan, ki je sicer živel jako skromno življenje, kralj vseh ciganov in priredili so mu najveličastnejši pogreb.

O volitvi in kronanju ciganskega kralja je bilo vseh zavito v temno skrivnost, vendar se je pa posrečilo Izaku Swanu iz Anglije dobiti več podrobnosti o volitvi ciganskega kralja in je to priobčil v nekem London-skem tedniku. Kot poroča Swan, volijo poglavarji posameznih ciganskih rodbin enega svojih članov za kraljevskega kandidata. Ko se kandidatje zedinijo na enem kandidatu, se ta vsede na lesen prestol, ki je okrašen z najlepšimi preprogami. Ker nimajo cigani nobenih duhovnikov ali kakih drugih podobnih dostojanstvenikov, se pooblasti kakega starega cigana, ki je vsaj 100 let star, da položi novemu kralju na glavo zlato krošni, ki je bila izdelana še v 15. stoletju. Potem nastopi ciganski pevski zbor, ki zapoje več svečanostnih pesmi v ciganskem jeziku. Potem pa nastopi ciganska godba, več sto mož po številu, ki v divji melodiji izražajo svoje veselje, da so dobili novega kralja.

Bivši španski kralj rad potuje

Brez potnega lista brez dela, brez domovine, potuje bivši španski kralj Alfonz XIII. po Evropi. Uživa življenje privatnika, toda s to razliko, da smejo privatniki neovirano preko državnih mej, bivši kralj ima pa večkrat sitnosti pri obmejnih oblastih. Alfonz je najveseljši izmed vseh kraljev in cesarjev, ki žive v pregnanstvu. V najboljši volji zapusti v avtomobilu zjutraj hotel v Fontainebleau, toda nikdar se ne more reči, ali bo zapeljal avtomobil na igrišče golfa, ali pa se bo ustavljal v Carigradu ali kje drugje. Bivši kralj jako rad potuje, čeprav nima nikakega potnega lista, nobene vize in nobene "delavske" knjižice.

Na nemški meji pa je imel nekoč, kljub njegovemu kraljevskemu naslovu, sitnosti. Navadno velja kar njegov obraz za potni list. Kar enostavno pove obmejnemu uradnikom: "Jaz sem Alfonz iz Španije," in malokdaj se pripeti, da bi mu uradniki zabranili prehod čez mejo. Toda Nemci so se nekoč izkazali kot jako negalantne in so mu kljub temu, da se je skliceval na svojo kraljevske osebo, zabranili prehod. Alfonzu pa se je mudilo, zato je uradnike kratkoma nahnulil: "Ali veste, da imam jaz naslov admiralja nemške mornarice? Ali veste, da sem general nemške konjenice in polkovnik v huzarskem polku? Stopite v pozor!" In uradniki so udarili skukaj s petami in mu salutirali. Od tega časa ni imel Alfonz nobenih sitnosti več pri prehodu čez nemško mejo. In če bi mu v kaki drugi državi zabranili prehod, bi se Alfonz najbrže na isti način izmazal in se skliceval na visoke naslove, ki so mu bili podeljeni v armadi dotične države.

Alfonz ima namreč še vedno sledeče častne naslove: admiral švedske mornarice, polkovnik nekega angleškega konjeniškega polka, nadvojvoda avstrijski, vojvoda Milanski, vojvoda Brabantski itd.

Alfonz se je izjavil, da so se izkazali pri vsem njegovem potovanju francoski orožniki še kot najvljudnejši. Odkar je moral v taki naglici zapustiti svoj prestol, je prišel celo že do gornje-ga Nila v Egiptu. Najraje potuje kot navaden turist, in se v družbi neprislusilno kreta. Napram damam je vedno kavalir. Ko je nekoč igral na parniku "Champion" karte, je dobil tri franke in 50 centimov, česar se je grozno veselil in je vsakemu kazal svoj dobiček.

Včasih potuje pod imenom Alfonz, včasih je vojvoda Tolidski.

Skoro nemogoče mu je, da bi postal inkognito, ker ima obraz in postavo, ki je vsakemu poznana. V Fontainebleau stanuje v hotelu Savoy in če ni na potovanju, igra golf. Jako redko se ga vidi v razposajenem življenju Pariza. Gotovine ima še nekako pet milijonov dolarjev in če bo "pazil" na cente, mu ne bo treba biti lačen.

Kronanje ciganskega kralja

V vsakem ciganskem taborišču po vsem svetu vlada danes živahno gibanje. Danes se bo volil in kronal novi ciganski kralj in za to nadvse tajno obdržavano priliko so se zbrali cigani v češkem mestu Brnu. Kralj, ki je poglavar vseh ciganov, nima po vsem svetu enake moči. V posameznih državah ima ciganski kralj še posebne svoje podkralje. Cigani po svetu nikdar ne zvedo, kdo je njih kralj. Šele po njegovi smrti to razglasio in mu prirede veličasten pogreb. Zadnji ciganski kralj je bil neki Sliwitz, ki je ne dolgo tega umrl na Poljskem. Šele po njegovi smrti se je zvedelo, da je bil ta cigan, ki je sicer živel jako skromno življenje, kralj vseh ciganov in priredili so mu najveličastnejši pogreb.

O volitvi in kronanju ciganskega kralja je bilo vseh zavito v temno skrivnost, vendar se je pa posrečilo Izaku Swanu iz Anglije dobiti več podrobnosti o volitvi ciganskega kralja in je to priobčil v nekem London-skem tedniku. Kot poroča Swan, volijo poglavarji posameznih ciganskih rodbin enega svojih članov za kraljevskega kandidata. Ko se kandidatje zedinijo na enem kandidatu, se ta vsede na lesen prestol, ki je okrašen z najlepšimi preprogami. Ker nimajo cigani nobenih duhovnikov ali kakih drugih podobnih dostojanstvenikov, se pooblasti kakega starega cigana, ki je vsaj 100 let star, da položi novemu kralju na glavo zlato krošni, ki je bila izdelana še v 15. stoletju. Potem nastopi ciganski pevski zbor, ki zapoje več svečanostnih pesmi v ciganskem jeziku. Potem pa nastopi ciganska godba, več sto mož po številu, ki v divji melodiji izražajo svoje veselje, da so dobili novega kralja.

Bivši španski kralj rad potuje

Brez potnega lista brez dela, brez domovine, potuje bivši španski kralj Alfonz XIII. po Evropi. Uživa življenje privatnika, toda s to razliko, da smejo privatniki neovirano preko državnih mej, bivši kralj ima pa večkrat sitnosti pri obmejnih oblastih. Alfonz je najveseljši izmed vseh kraljev in cesarjev, ki žive v pregnanstvu. V najboljši volji zapusti v avtomobilu zjutraj hotel v Fontainebleau, toda nikdar se ne more reči, ali bo zapeljal avtomobil na igrišče golfa, ali pa se bo ustavljal v Carigradu ali kje drugje. Bivši kralj jako rad potuje, čeprav nima nikakega potnega lista, nobene vize in nobene "delavske" knjižice.

Na nemški meji pa je imel nekoč, kljub njegovemu kraljevskemu naslovu, sitnosti. Navadno velja kar njegov obraz za potni list. Kar enostavno pove obmejnemu uradnikom: "Jaz sem Alfonz iz Španije," in malokdaj se pripeti, da bi mu uradniki zabranili prehod čez mejo. Toda Nemci so se nekoč izkazali kot jako negalantne in so mu kljub temu, da se je skliceval na svojo kraljevske osebo, zabranili prehod. Alfonzu pa se je mudilo, zato je uradnike kratkoma nahnulil: "Ali veste, da imam jaz naslov admiralja nemške mornarice? Ali veste, da sem general nemške konjenice in polkovnik v huzarskem polku? Stopite v pozor!" In uradniki so udarili skukaj s petami in mu salutirali. Od tega časa ni imel Alfonz nobenih sitnosti več pri prehodu čez nemško mejo. In če bi mu v kaki drugi državi zabranili prehod, bi se Alfonz najbrže na isti način izmazal in se skliceval na visoke naslove, ki so mu bili podeljeni v armadi dotične države.

Alfonz ima namreč še vedno sledeče častne naslove: admiral švedske mornarice, polkovnik nekega angleškega konjeniškega polka, nadvojvoda avstrijski, vojvoda Milanski, vojvoda Brabantski itd.

Alfonz se je izjavil, da so se izkazali pri vsem njegovem potovanju francoski orožniki še kot najvljudnejši. Odkar je moral v taki naglici zapustiti svoj prestol, je prišel celo že do gornje-ga Nila v Egiptu. Najraje potuje kot navaden turist, in se v družbi neprislusilno kreta. Napram damam je vedno kavalir. Ko je nekoč igral na parniku "Champion" karte, je dobil tri franke in 50 centimov, česar se je grozno veselil in je vsakemu kazal svoj dobiček.

Včasih potuje pod imenom Alfonz, včasih je vojvoda Tolidski.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

Bob se je obotavljal. Čemu naj tu ponavlja? Ali res kaže temu hladnemu trgovcu, ki ga tako ozlovoljeno gleda, vse pojasnjevati. "Dovolj bo, gospod Madden, če vam povem, da se je moj oče branil poslali bisere semkaj, ker bi utegnili biti nastavljenega kaka past."

"Vaš oče je norec!" je togotno tresčil velikani.

Bob Eden je planil pokonci, ves rdeč v obraz. "Dobro — če želite, da se kupčija razbije. . ."

"Toda ne, ne! Prosim, oprostite, nisem tako mislil! Sedite nazaj! Moja nejevolja je pa menda vendarle dovolj upravičena. Vaš oče vas je tedaj poslal, da presodite razmere?"

"Res je! Občutili je nekaj, kakor da se vam je kaj pripetilo."

"Meni se nič ne pripeti, če sam nočem. Toda sedaj ste tu ter se lahko prepričate, da je vse v redu. Kaj torej mislite ukreniti?"

"Jutri zjutraj bom očeta telefonično prosil, naj bisere takoj pošlje. Če dovolite, da dotlej ostanem tukaj."

"Odlasati — vedno odlasati! Čimprej se moram vrniti na vzvod. Hotel sem se jutri zjutraj odpeljati v Pasadena, tam spraviti bisere ter potem potovati v New York."

"A tako? — Potem pa niste v resnici nameravali Holleyu dovoliti razgovor?"

Maddenove obrvi so se naježile. "In če ne dovolim? To vendar ni važno, kajne?" Nenadno je vstal. "Seveda, če biserov nimate s seboj, ni mogoče pomagati. Vi seveda lahko ostanete tu. Toda jutri zjutraj boste na vse zgodaj poklicali svojega očeta. Povejte mu, da ne trpim odlašanja."

"Dobro! In če vam je prav, bi sedaj rad — po napornem dnevu. . ."

Madden je stopil k vratom in pritisnil na gumb. Vstopil je Charlie Chan.

"Ah Kim," je velel gospodar, "spravi našega gosta v tujsko sobo na koncu levega krila!"

"Plav dobro, gospod!" Kitajec je s strežajno uslužnostjo pograbil Edenovo torbico. Govoril je nekako latovščino, kakršno govorijo kitajski strežaji, ki črko r vedno izgovarjajo za l.

"Lahko noč!" je pokimal Madden. "Če kaj želite, povejte strežaju! Je sicer na novo prišel, pa bo že opravil. V svojo sobo pridete lahko skozi patij. Upam, da boste dobro spali!"

Za nerodno drsajočim Azijem je prekoratil Bob notranje dvorišče. Na nebu so bilo in hladno migljale pušavske zvezde. Veter je bil ostrejši ko prej. V njegovi sobi je bilo — hvala Bogu — dovolj kuriva v kaminu. Bob se je sklonil, da bi zažgal. "Ponižni sluga prosi odpusčenja!" je zamrmral Chan. "To delo je moje!"

Bob se je ozrl v zaprta vrata. "Kako pa ste to napravili? V Barstowu ste mi kar izginili izpred oči."

"Živo sem premišljeval to zadevo in sklenil, da ne kaže čakati vlaka. V tovrnem avtu nekega svojega rojaka sem se odpeljal iz Barstowa. Zdelo se mi je boljše za dne priti na rančo. Podnevi ni videti tako mračna. Sedaj sem Ah Kim, kuhar. Sreča, da sem v mladih dneh bil kuhinjski mojster."

"Prebrisan človek ste!" se je smejal Bob.

"Vse svoje življenje sem se trudil, da bi se naučil lepo govoriti. Sedaj moram vse lepe besede požreti, da ne začno sumiti. To zame ni vesel položaj!"

"No, saj ne bo dolgo trpelo. Vidim, da je vse v redu!"

Charlie Chan je skomizgnil. "Če smem povedati svoje skromno mnenje, ni vse tako, kakor bi rad."

Mladi mož je od začudenja za-

zija. "Zakaj pa? Kaj pa ste našli?"

"Nič!"

"No, in potem. . ."

"Oprostite! Morda veste, da smo Kitajci nežni in občutljivi ljudje. Ne morem povedati v do- ločnih besedah, kaj tukaj ni prav. Toda globoko v sreč. . ."

"Nejasne slutnje naju ne smejo voditi. Prišla sva, da Maddenu izročiva biserni niz proti potrdilo. Madden je tu — stvar je smešno preprosta. Jaz vsaj menim, da ni nobenega vzroka, zakaj bi mu ne izročila njegove lastnine. Morda bo še najbolje, če takoj greste k njemu ter mu poveste, da bi ga čez dvajset minut rad obiskal v njegovi spalnici. Vi počakajte pred vrati, da vas pokličem. Potem se izbejva svojega opravila."

"Prosim, ne, ne! To bi bilo čisto narobe. . ."

"Zakaj? Ali mi morete to utemeljiti?"

"Z besedami ne. Besede so pretežke. Toda. . ."

"Če ne, se bom ravnal po lastnem preudarku. Sam prevzamem vso odgovornost. Sedaj pa rajši pojdit. . ."

Nejevoljen je odšel preoblečeni kriminalni uradnik. Bob si je prižgal cigareto ter sedel h kaminu. Kakor megleni zastor je nočna tišina pokrila hišo, pušavo, ves svet. Eden je naporno razmišljal. Kaj neki je Charlie Chan prav za prav hotel povedati? Sama gola neumnost! Kitajci radi najnedolžnejšo stvar dramatsko naplnejo in se sami obnašajo kakor igralci na odru. Vsekakor se Chan tukaj v svoji novi vlogi dobro počuti in bi rad še igral, vohunil in si kar si bodi domišljal. Američan mu pri tem ne more delati družine.

Mladi mož je pogledal na uro. Pred desetimi minutami ga je zapustil Charlie; čez deset minut pojde tedaj k Maddenu ter za vedno da iz rok bisere. Vstal je ter začel hoditi po sobi. S svojega okna je videl motno sivo puščavo pred črno steno daljnih gora. Veliki Bog, je to zapuščen. . .

Strašen krik je pretrgal nočno tišino, da je obstal kakor ukopan. Drug krik. . . Nato pa se je začel nenavadno pridušen glas: "Pomagajte! Morilec!" Zopet krik. "Pomagajte! Proč s samokresom! Pomagajte! Pomagajte!"

Bob je stekel v patij. Istočasno sta od druge strani pritekla Thorn in Charlie Chan. Madden — kje je Madden? Zopet je naplačno sumil. Milijonar je prišel iz sobe in stopil k njim.

Zopet je zadonel krik. In sedaj je zagledal Bob nekaj korakov pred seboj tistega, od katerega so prihajali kriki, neznatno, sivo papigo, katera je kakor nora vreščala na svojem drogu.

"Prekleta žival!" je jeno za-sikal Madden. "Obžalujem, gospod Eden, da sem pozabil pripovedovati vam o njem. To je Tony, nekdanj na ladji — z divje razburkano preteklostjo, kakor si morete pač sami misliti."

Ptič je mežikaje resno motril možje. "Vedno po vrstisti!" je grkal.

Madden se je zasmejal. "Tole je prav gotovo ujel od kakega točaja v baru!"

"Vedno po vrstisti, gospoda moja!"

"Že dobro, Tony!" ga je tolažil Madden. "Ne maramo cocktaila, ti pa miruj! Upam, da se niste brez potrebe razburjali, gospod Eden. Bržčas je bil v krčmi, kjer je bil Tony prej doma, kdaj kdo ubit. Thorn, odnesite ga na skedenj ter ga zakrižite!"

(Dalje prihodnjic)

DNEVNE VESTI

Predsednik Hoover je za počitnice

Washington, 18. junija. Predsednik Hoover je včeraj kongresu zopet poslal nujno prošnjo in zahteval, da kongres nikar ne znižaj plač zveznim uslužbencem, pač pa naj sprejme njegov na-

21 ognjegascsev v bolnici radi ognja

Erie, Penna., 18. junija. Ogenj je nastal v trgovini M. Reicha, v osrčju mesta, in se je tako hitro razširil, da je večinoma požlopje zgorelo, predno je bila požarna bramba organizirana. Tudi tri sosednje trgovine so začele goriti. Škode je \$200,000. Pri podiranju zidov je bilo ranjenih 21 ognjegascsev, da so jih morali prepeljati v bolnico.

Smith opominja demokrate, da so točni

New York, 18. junija. Bivši governor Smith svetuje demokratski konvenciji, naj si osvoji kolikor mogoče kratko toda jasno platformo, naj nikar stranka sama sebe preveč ne hvali, naj ne išče napak pri drugih, naj prizna tudi svoje pogrške in naj prinese pred narod načrt za najbolj bodočnost.

V teh zaporih Hoover gotovo ni priljubljen

Detroit, Michigan, 18. junija. Jelniki v tukajšnjih okrajnih zaporih gotovo ne ugaja sedanji predsednik Hoover. Ko se je neki Joseph Campiera, ki je zaprt tam, ker je prišel nepostavnim potom v Ameriko, izjavil,

A. ACHLEITNER:

Gospodična s pošte

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Ko sta začela po kakih dveh urah voziti v klanec in je pustil hlapec konje v korak, ga je Ivan vprašal o podrobnostih, a posebno, če je bila starka že previdna s Svetotajstvi.

Jakob pa je prikimal in dejal: "Seveda, kaplan je bil že pri njej. Zato je velika dekla menila, da zdaj lahko pokličemo zdravnika."

Zategnjeno je dejal zdravnik: "Tako, zato!"

"Veste, gospod doktor, treba tudi radi dobrega glasu. Sorodniki bi gotovo zamerili, ko ne bi klicali zdravnika. Ljudje bi takoj zmerjali in nam predbacivali."

"Tako, tako," je menil Ivan. "Vse samo zaradi ljudi! Za bolnico pa ste se le malo pobrigali?"

"Mar ni že dovolj lepo, da sem se odpeljal na svet večer v Jezersko vas. Saj mi je bilo prenočevanje tu doli dovolj zoperno, pa ni šlo drugače. Na, sedaj bomo pa kmalu gori. "Nemudoma je potegnil za vajeti in ustavil konje. "Kručenal! Sedaj pa sem poglavito stvar pozabil!"

"Kaj pa ste pozabil?"

"Pri peku bi bil moral vendar naročiti kruh za pogrebščino."

"Pa saj Mejačka še živi. Vendar je sedaj še malo prezgodaj, naročiti že kruh za pogrebščino."

"Da kmetica še živi, ni gotovo! Ne verjamem, da bi! Zato je dvakrat narobe, da sem na kruh pozabil."

"Nu, to boš še lahko popravil, saj me boš itak moral nazaj peljati."

"Jaz? Da vas bom nazaj peljal, če je kmetica že umrla? Nak, pa ste špases! Prav smeja ti se moram!"

Ivan si je prepovedal tako smejanje in dejal: "Vendar ne misliš, da bom trafil to dolgo pot po tem snegu k nogam?"

"Pač ne bo drugače, mislim, ako je kmetica umrla! Bigot!"

Doktor Gričar je bil ozvoljen. Izgled na trudapolno hojo ga ni baš veselil. In sedaj si je želel, da bi kmetica vsaj toliko časa bila še pri življenju, da bi ga peljali s sanmi domov.

Konečno je hlapec ustavil pred Mejačevino. V izbi so bili zbrani sorodniki, v kolikor so mogli vsled visokega snega priti, in služinčad. Molili so molitve za mrtve, ter si pogosto namakali usta z žganjico. Sorodniki so se tudi pogovarjali o razdelitvi zapuščine in pohištva. Za umirajočo se ni nihče zbrigoval. Ko je Ivan vprašal po bolnici, mu najprej ni nihče odgovoril. Postati je moral šele grob, da se je odločila neka dekla ter mu pokazala do bolničnih vrat. Tu pa se je takoj obrnila in šla nazaj v izbo.

Bolnica je ležala v sobi, ki je smrdela plesnobe in zagate. Obraz je imela obrnjen proti steni ter pričakovala smrti. Ko so se odprla vrata, je obrnila nekoliko glavo ter vstopivšega nezapopnogo pogledala. Z umirajočim glasom je dejala:

"Saj jaz nisem hotela! Ne računajte mnogo, ker tu gori smo ubogi."

Ivan je predvsem odprl okno ter pustil v sobo svežega gorskega zraka.

"Ježeš!" je dahnila kmetica s tresočim glasom ter skušala potegniti pernico do vratu, da se je ne dotakne svež zrak.

"Le nikar se ne bojte! Predvsem je treba svežega zraku! Pa tudi moramo moža s koso pregnati skozi okno!"

Začuden je bolnica pogledala zdravnika, ki je tako odločno nastopal. Ivan ji je nato poravnal vzglavje, obenem pa povprašal, kako se počuti itd. Kmalu nato ji je pripravil iz

kroglic, ki jih je prinesel s seboj, zdravilo. Bolnica se ga je sicer v začetku branila, vendar ga je pa konečno voljno izpila. Kmalu se je počutila bolje, groznica je popuščala. Z veseljem zadoščanjem jo je doktor Gričar opazoval in konečno, da jo pomiri, dejal: "Mislim, da bom moral priti še parkrat! Imejte upanje!"

"Nak, nak," je šepetala bolnica. "Nikar. To bi samo stroške povečalo."

Ivan pa je zaprl sedaj okno in dejal: "Nikar ne govorite takih neumnosti! Ako Bog da, vas bom izvelkel! Jutri naj pride hlapec zopet pome. Prinesel bom še drugih zdravil. Z vašimi ljudmi tam zunaj bom že jaz govoril. Pa z bogom!"

Bolnica pa je strmelala v zdravnika in prosila: "Ne, ne! Saj se ne izplača več! Pustite me, da umrjem v miru! Vsak dan so stroški večji, a med tem pa služinčad lenari!"

Ivan pa pozna svoje rojake, zato se tudi ne zmeni za te besede. Sel je v izbo, v kateri je že močno dišalo po žganju. Rdečih obrazov so sedeli željujoči za mizo in okoli peči. Žganjica jih je že imela v svoji oblasti. Jeziki so se jim pri molitvi zapletali. Z ukazujočo grobostjo in odločnostjo je Ivan zaukazal, naj gredo sorodniki sedaj domov.

Kmetica vsaj še par tednov ne bo umrla! Da je vrgel cel senen voz viper med nje, ne bi bil mogel doseči učinka, ki so ga imele te besede. Začeli so jamrati, zmerjati in kleti zdravnika, ki pogreb samo zavlačuje in pomnožuje stroške. In nekdo je naravnost v obraz dejal Ivanu, da bi bil že lahko storil kaj bolj pametnega. Kmetica se je vendar že pripravila na smrt, a sedaj bo ves trud in vse molitve za mrtve zaman. Ivan pa je dejal temu, naj drži jezik za zobmi. Taka grobost je imela takoj blagodejen učinek. V izbi je nastal mir. Nihče se ni upal več govoriti.

Ivan je sedaj poklical veliko dekle ter ji dal navodila, kako mora z bolnico raynati. Pri bolnici mora biti noč in dan strežnica itd. "Prihajal bom vsak dan. In Bog naj se te usmili, ako boš nemarna! Saj imaš že itak samo ti kmetico na vesti. In ako se zgodi le najmanjša stvarca, te naznanim sodniji radi umora! Da me razumeš! Tako, sedaj pa povej hlapcu, naj zapreže. Kedar naj pride zopet pome, povem že njemu. In pošlji domov te pijance ter skrbi za bolnico. Pa le hitro, sedaj!"

Tako urnih nog ni še bila velika dekla nikdar v življenju! Groznica, da jo naznani sodniji, je delala kar čudeže. Hlapec Jakob si ni upal ziniti besedice, čeravno so mu bili s "prevažanjem dohtarja" skvarjeni vsi prazniki. Ročno je zapregel in že sta brzela po hribu navzdol in proti Jezerski vasi. Jakob je imel tak rešpekt pred zdravnikom, da si ni upal vso dolgo vožnjo nažgati pipe, da ne bi se gospod doktor pritožil nad smrdečim tobakom. Šele ko sta prišla do zdravnikovega doma, se je upal Jakob vprašati, kedar naj zopet pride po zdravnika.

"Jutri zjutraj ob osmi uri."

"Tako da bom moral prenočiti zopet v vasi?"

"Da."

Jakob je sicer pobesil glavo, vendar pa si ni upal črhiniti besedice, ker ga je dekla opozorila, da je zdravnik dejal, da bo vse spravil pred "kriminal," ker so zagrešili kmetično smrt. Tako se je odpeljal h "Korlu" ter spravil tam konje. Sam pa je sedel v pivnici k peči ter ostal

tam vse do teme, ko je odšel v svislil.

Drugo jutro si je Ivan pripravil vse potrebno, a točno ob osmih je bil Jakob že s konji na mestu. To pot pa je pekovka prijela samega hlapca radi kruha za pogrebščino. Jakob pa jo je zavrnil z besedami: "Ah, kaj kruh za pogrebščino! Doktor vendar ne pusti kmetice umreti!"

"Tako, doktor!" je dejala pekovka špičasto ter odšla, prisegajoč maščevanje.

Velika dekla je pričakovala zdravnika že pri vratih ter ponižno javila, da je storila vse, kakor je prejšnji dan naročil.

"Nu, videli bomo," je menil doktor Gričar.

"Prav res, gospod doktor! Celolo emoke s slanino sem kmetici skuhala, vendar pa jih ni hotela jesti."

"Potem je kmetica bolj pametna, kakor si ti, tele!"

Dekla je stopila z zdravnikom v osnaženo, prežračeno sobo k bolnici. Že na prvi pogled je liven ugotovil, da je kmetica kaj čisto umita, da ima na sebi sveže perilo in da ima celo židano ruto okoli vratu.

"Mar ste na stara leta postala gizdavca, mamica?" se je pošalil zdravnik.

Mesto bolnice je odgovorila dekla: "To pa ni, gospod doktor! Ampak vedno govori o smrti. Ker pa je tako nadležno mrliča oblačiti, sem ji že sedaj oblekla mrlično obleko."

Ivan je obstrmel. Kmetica pa je dejala, naj bi jo pustil da umre, sicer bodo sorodniki mislili, da jim noče ničesar zapustiti. In tudi bi bili stroški preveliki, ko bi morali še enkrat klicati kaplana. Radi stroškov naj bi tudi doktor ne prihajal več.

Sedaj pa je Ivan bolnico narahnil: "Saj sploh ne veste še, če bom jaz kaj zahteval! Klicali ste me, a jaz moram izvršiti svojo dolžnost, ako vam je prav ali pa ne!"

Tedaj pa je bolnica blaženo zašepetala: "Nu, da, če ne bo stalo nič, pa le pridri kolikorkrat le hočeš, gospod doktor!"

In res se je Ivanu posrečilo spraviti kmetico zopet na noge. Nameraval je že itak odreči se vsakemu plačilu. Na svoje začudenje pa mu je poslala kmetična za Veliko noč lepo prekajeno gnjat obenem pa tudi zagotovilo, da je vendar zopet vesela, ko še živi.

O rešitvi Mejačke se je govorilo po vsem okraju. In tako so začeli klicati Ivana v vseh resnih slučajih. Baš za Veliko noč pa ga je presenetil pek in nje-

gov hišni gospodar s tem, da mu je odpovedal stanovanje. Na zdravnikovo vprašanje o vzrokih odpovedi, se je pek odrezal, da ne bo imel pod streho cloveka, ki njegovi trgovini škodi. Pekovska dvojica ni mogla pozabiti, da je izgubila vsled Ivana naročilo za mrtvaške hlebce. Zadeva pa je bila Ivanu neprijetna, ker ni bilo v Jezerski vasi drugega praznega stanovanja. Žrtvovati je moral prekajeno gnjat, da je vsaj dosegel odločitev selitvenega roka. Obenem pa je doktor Gričar sklenil, da se bo pač ob priliki v bodoče spomnil peka in mrličkih hlebcev.

TRINAJSTO POGlavJE

Nekega dne je prispelo na zandarmersko postajo z okrajnega glavarstva debelo pismo. S strahom je našel Anzelgruber v pismu knjižico, ki mu jo je zaupal župnik. Najhujše Anzelgruberjeve slutnje so se spremenile v dejstvo, ker pismo je vsebovalo tak "rilec," kakršen še ni bil — vsaj po Anzelgruberjevem mnenju — podeljen nikomur, odkar je pripadla koroška grofija avstrijski kroni. Kar prebledel je, ko je čital, da ni napis drugega nego "žegen" proti kugi sedemnajstega stoletja. Noge so mu odpovedale, možnost mišljenja ga je zapustila. Strašno zadeti Anzelgruber je moral sedeti. In stokal je, da bi se kamnu smilil. "Žegen" proti kugi! A on revež je mislil, da je to kako zločinsko sporočilo! Kaka strašna zmota! A kar je bilo še bridkejšje: župniku mora vrniti knjižico ter se osebno pri njem opravičiti! Se-

daj tega ne bo mogel storiti! Anzelgruberja je vrgel "rilec" v sredo erarskega prahu. Niti si ne upa prečitati pisanja do konca, ker se boji, da je na drugi strani še kak "rilec." Saj je že dovolj "rilec" na prvi strani, kjer sicer ni natančno, vendar pa dovolj jasno povedano, kateri živalski skupini, naj se Anzelgruber prišteva. Ko le ne bi sledila odpustitev iz službe, oni modri list! Sicer je bil Anzelgruber gotov, da se pač za tako uradno neumnost spodobi takojšnja odpustitev. Ako ga ne bodo odslovili, potem bo to resnično milost božja. In izgubljeno je napredovanje; strašmojster ne bo postal nikdar več, ako se ne bo zgodil čudež. Kake gradove si ni Anzelgruber zidal, odkar so ga opozorili na tajna znamenja beračev in postopačev? Misli je, da bo zapiral težke zločince. Vsa dežela mu bo hvaležna, mu dajala priznanja, ga častila. Napredoval bo v službi — a sedaj "žegen" proti kugi! Kuga nad kugo!

Anzelgruber ni mogel niti kleti. Le ustne so gibale, a preko njih ni mogla tešilna kletev. Kar uničujoče je vplivalo nanj spoznanje, da se je strašno blamiral. Ako bodo izvedeli to neumnost, se ne bodo smejali samo kmetje, peč pa celo krave! Kako bi pa utegnil to prepredi-

ti? Ako bo molčal gospod župnik, potem vsekakor ne bo nihče izvedel. Uradni spis bo pa zažgal. Ampak predvsem je treba k župniku. Najhujšega se mora lotiti najprej, da bo lahko vsaj mirno spal.

Anzelgruber si je nadel uniformo, opasal si sablo, vtaknil si v žep prokleti "žegen" zoper kugo in — marš! "Rilec" pa je pozabil na mizi.

Pa ni mogel stopati krepko, kakor navadno. Le nekako privlekel se je pred župnišče, kjer je pozvonil tako ponižno, kakor bi vlekel za mrličski zvonček, ki zvoni obešencem na zadnji poti. Kuharica je odprla in zavpila: "Ježeš! Še zopet žandar!"

Niti sledu službenosti! Kakor zdrobljen je zajecal Anzelgruber, dali so prečastiti doma. In baš tedaj je stopil iz jedilnice župnik. Prikrit smehljal mu je šinil preko lic, ko je ugledal postajevo in njegovo zadrego. "O, gospod postajevo! Zelo mi je drago! Vsekakor mi vračate knjižico "z žegnomo zoper kugo," kajne?"

Anzelgruber se je tresel in zajecal: "Gospod župnik vedo!" Sedaj pa se je župnik zasmehal na glas: "Seveda, da sem vedel! Verjeli mi boste, da znamo duhovniki latinski in da bomo tudi znali prestaviti "žegen" zoper kugo."

"Sakaj ste ne takoj djali, da je žegen soper kugo?"

"Saj me niste vprašali! Zatehtevali ste prepis službeno, celo zelo službeno, a jaz sem vam ga dal. Kaj ste pa mislili, kaj vsebuje knjižica."

"Oh, Herr Pfarrer! Gvišno sem bil neumen. Sem mislil, da šaganca cahen, kakor naredijo lumpi na hišo."

(Dalje prihodnjič)

Michael Casserman
18700 Shawnee Ave.
PLUMBING & HEATING
KENmore 3877

PRIPOROČILO
KADAR SE SELITE, POKLIČITE
ANTON SEDMAK
1139 Norwood Rd.
HENDERSON 1920
Dobra postrežba po zmerni ceni

JOSEPH J. OGRIN
ODVETNIK
401 Engineers Bldg.
Main 4124
Zvečer:
15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

ALI VESTE? R. J. Scott

—da je dobilo Filipinsko otočje svoje ime po španskem kralju Filipu II.

—DA SO ŠKATLJE ZA CIGARE DELANE IZ FILIPINSKE CEDROVINE

Copyright, 1932, by Central Press Association, Inc.

Aug. Kollander Co.
(poprej Mihelich Co.)
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;
POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;
IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamenta.
CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

HYVIS
MOTOR OIL
PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.

SEE Niagara Falls

ONLY **\$3.75 One Way** \$6.50 ROUND TRIP between CLEVELAND and BUFFALO
Autos, any size, carried for only **\$3.75** (\$4.75 July 1st to Sept. 14th inclusive)

Why drive when you can put your car aboard for less than the cost of oil and gas? More restful... cheaper... and saves a day. Steamers each way, every night, leaving at 9:00 P. M., May 15th to November 1st.

CLEVELAND AND PORT STANLEY, CANADA, DIVISION
July 1st to Sept. 5th incl. on Friday, Saturday and Sunday only
\$3.00 one way; \$5.00 Rd. Trip. Any car only \$3.75.

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY
Ask your Local Tourist or Ticket Agent for new C & B Line Folder, including Free Auto Map and details on our All Expense Trips.
East 9th Street Pier
Cleveland, Ohio

THE OLD HOME TOWN Registered U. S. Patent Office By **STANLEY**

HE SAYS HE WAS IN CHICAGO AT THE CONVENTION!
I DON'T SPOSE THE RADIO AT THE CENTRAL HOTEL WAS LOUD ENOUGH FOR HIM!
THAT CONVENTION BADGE LOOKS MIGHTY OLD- CAUSE IT READS "HODRAY FOR HARRISON".
THAT'S HOOTS TOWN MUD ON HIS SHOES!
THAT WINDY AUCTIONEER RETURNED HOME TODAY AFTER A WEEKS ABSENCE

© 1932 Leo W. Stanley Central Press 6-22-32